

העולם הזה

מנכ"ל המעשרה
לשעבר -
במרכז פרשת
שחיתות
בהתאחדות
לכדורגל

קופל והבלשים

שער "העולם הזה" לפני המלחמה
בדיחה עגומה

אז מה יש לחקור כאן תשלום פרמיות בניגוד לתקנון? כמו כן, בגלל אותה סיבה של היעדר קהל, אפשר להשיג כמעט בכל מגרש, מדי שבת, כרטיסים זולים בשפע. מי יטרח לזייף כרטיסים בתנאים כאלה? גם כאן, מה יש למודיעין אזרחי לחקור?

למען האמת, טוענים המומחים, אפילו עבודתה העיקרית של

לפני המלחמה, הוא הבטיח להתפטר.

אחריה, הוא המשיך במעלליו

היה זה בדיוק שבועיים לפני מלחמת יום-הדין, שפנתס קופל, מנכ"ל המעשרה לשעבר וכיום נשיא התאחדות הכדורגל, מסר הבטחה פומבית להתפטר. אלא שאז פרצה המלחמה, ודברים חשובים יותר מילאו את לב האומה. נראה היה שאפשר לשכוח שטויות כמו טוהר-המידות. ואכן, למרות הבטחתו, לא התפטר קופל.

שתי גדות

לתפקיד

פנחס ("פיניה") קופל הבטיח להתפטר בישיבת הנהלת ההתאחדות, וכן במכתב למערכת דבר. היה זה בעקבות גילויי העולם הזה (קופל והבלשים, 1883) על ניגוד האינטרסים שנתגלה אצל המנכ"ל לשעבר: בתפקידו כנשיא ההתאחדות, היה קופל האחראי העליון למסירת עבודות אבטחה ובלשות שמנות לידי חברת החקירות מודיעין אזרחי, ואילו בתפקידו החדש כמנהל מחלקת האבטחה של מודיעין אזרחי, נהנה קופל מקבלת העבודות האלה.

בעקבות פיצוץ הפרשה בעולם הזה, קיימה ההתאחדות לכדורגל דיון בנושא. מספר חברי הנהלה ביקשו הבהרות מדוע לא טרח קופל להודיע להם כי נתמנה מנהל במודיעין אזרחי. כתוצאה מהדיון, הבטיח קופל פומבית, כי אם ההתאחדות תמשיך למסור למודיעין אזרחי עבודות — הוא יתפטר מתפקידו כנשיא ההתאחדות.

ג'ובים

מיותרים

הבטיח — וזא קיים. הוא נשאר בתפקיד נשיא ההתאחדות — למרות שהתאחדות המשיכה למסור מיקרוים למודיעין אזרחי. והתנאים החדשים שבהם קיבל מודיעין אזרחי את ההכנסות השמנות החדשות — הופכים את העניין כולו לחמור אף יותר. לפני המלחמה, יכול היה קופל לטעון, כי עשה מה שעשה

במדינה

דרכי אדם

מהצטננות לשיתוק -

בעזרת הרופא

הצווחה הנוראה זיעזעה את חלל החדר. המזרק שהחזיר הרופא לאפה של החולה, כדי לבצע שטיפה שוטפת — העמיק לחדור דרך האף לתוך החלק העליון של הגולגולת, פגע במוחה. החולה הספיקה עוד לזעוק: "אתה הורג אותי" — והתמוטטה חסרת הכרה.

פיגור שכלי. כך, נהרסו חייה ועתידה של נעמי מדעי, נעמי, 24. תושבת ראש הר עין, לקחה בהצטננות קלה, שהתבטאה בצירידות ובנזלת. היא ניגשה לדוקטור פראנק קלופטר, רופא אף אוזן וגרון במרפאת קופת-חולים הכללית ברחוב רוטשילד בפתח-תקוה. הרופא החליט לבצע שטיפה באפה, והנערה נשארה מרותקת לכיסא בגלגלים לשארית ימיה, משותקת בכל גופה וסובלת מפיגור שכלי.

וחמור עוד יותר: נעמי עלולה למות ממחלתה — אם לא תזכה מיד לטיפול שיעצור את התנוונות אותם חלקים בגופה שיש בהם עדיין סימני חיים.

סיפר אחיה של נעמי, נתי (27): "מצבה של נעמי מחמיר מיום ליום. אין מי שיטפל בה כראוי. המשפחה איננה יכולה להעסיק

נעמי אחרי האסון
תאונה בלתי נמנעת?

אחות ופזיטרפיסט, הדרושים לה. אין לנו כסף, האמא שלנו, שולמית, הפסיקה אמנם לעבוד ונשארה צמודה לנעמי, אבל עד היום היא לא קיבלה תמיכה כספית מאיזה מוסד כדי להקל על טיבלה. כשפנינו ל"משרד-הבריאות, כדי שיעזור בשכירת מטפלת לאחותי — הופנינו למשרד-הסעד. כשבאנו לשם — שלחו אותנו לקופת-חולים. משם, הוחזרנו למשרד-הסעד. לבסוף הודיע לנו משרד-הבריאות ש"העניין בטיפול".

עתיד שנהרס. "עד ליום האסון", מספרת האחות הבכורה, שרה (29), "נעמי הספיקה לסיים סימנור למורים. היא השתלמה באוניברסיטת תל-אביב ב"בעיות חינוך וחברה בשכבות נחשלות. כולם ניבאו לה עתיד מצליח בשטח ההוראה. היא התחילה ללמד בבית-ספר ל"טעני-טיפוח בראש-העין. היא אהבה את העבודה.

"לפני האסון היא היתה בחורה עליונה ובריא, היום היא לא מכירה אפילו את בני משפחתה. היא נמצאת כל הזמן ב"דיכאון נפשי עמוק, אינה שולטת בגופה. נגזר עליה כל ימי חייה להודק לעזרת אחרים.

האשמה. מאשימים בני משפחת מדעי: "ד"ר פראנק קלופטר הוא כבר אחרי גיל פרישה. ידוע לנו שהוא חולה. מאחר שידיו כבר אינן יציבות, הוא לא היה צריך לעסוק

נשיא ורוח -

וגשם של כסף

מודיעין אזרחי — חקירת מקרי השחיתות — הפכה למיותרת בעונה זו, עקב ההחלטה כי הירידה מהליגות תיקבע על-ידי משחקי-מבחן.

מה עוד, מזכירים מומחים אלה, שבשלוש השנים שמודיעין אזרחי עוסקת בחקירת השחיתות הללו, היא לא גילתה אפילו פרשת שחיתות יחידה שזכתה באישור המוסדות המשפטיים של ההתאחדות.

לפטר

פעם שנייה

כך ממשיכה ההתאחדות. בראשותו של קופל, איש מודיעין אזרחי, להעניק רכבות ל"י שמנות למודיעין אזרחי עבור תפקידים מיותרים.

ואילו בו בזמן, מבקשת ההתאחדות את עזרת משרד החינוך והתרבות בחילוץ ממצוקתה הכספית, ואף לא היססה לקחת 80 אלף ל"י מקרן-הפרישה של הכדורגלנים — כדי לעמוד בהוצאותיה השוטפות.

אלא שקשה להתפלא על שכזה הוא מצב הדברים בהתאחדות כיום. שכן רוב חברי הנהלה הנוכחית כבר פוטר בזמנו על-ידי ועדת עיוני, שחקרה את פרשת השחיתות בכדורגל.

פוטר, והצליחו לחזור לכיסאותיהם החביבים. לאור ההתפתחויות מאז המלחמה, נשאלת השאלה האם לא הגיעה השעה לגל פיטורים נוסף?

בתום-לב, כי למעשה לא היה לו כל קשר לזעזוע-המיקרוים, כי אחריותו למסירת המיקרוים דווקא למודיעין אזרחי הינה פורמלית בלבד. אך לגמרי לא ממשית, כי אין לו כל יד וחלק בחלוקת המיקרוים, ועוד כהנה וכהנה.

כל הטענות הללו לא יכלו לתפוס כבר לאחר שהבטיח רשמית לחדול — או להתפטר.

אולם החמור מכל הוא, שהעבודות החדשות שקיבל מודיעין אזרחי הינן, לדעת מומחים, מיותרות בעצם.

מה יש כאן

לחקור?

בין התפקידים החדשים שהתאחדות העניקה למודיעין אזרחי:

* פיקת על תשלום פרמיות לשחקני הקבוצות השונות, לאחר שתשלום פרמיות כאלה הפך לאסור, בעקבות חקנון התשלומים החדש של ההתאחדות.

* חקירת זיוף כרטיסי-כניסה למשחקים. הוסק עם מודיעין אזרחי כי עבור תפקידים אלה היא תקבל תשלום מיוחד, בנוסף לתשלום שהיא מקבלת עבור הגיב העיקרי שלה בשביל ההתאחדות — חקירת מקרי שחיתות ומכירת משחקים. אולם הבדיחה העגומה היתה: בגלל המצב, מאז המלחמה, כשהכנסות הקבוצות ירדו לאפס כמעט, בגלל היעדר קהל — אין לקבוצות כסף לשלם לשחקנים פרמיות אפילו כשהם מנצחים.

בסוג זה של טיפולים. האסון אירע כתוצאה מאי-יציבות ידיו.

האשמותיה של משפחת מדעי מקיפות גם הלאה: "לאחר שנפגעה בשיתוק", מס' פרת שרה, "מינה בית-המשפט לנעמי את עיר-הדין דב הרט כאפוטרופוס. זה, במ' קום להפנות אותה כספי המשפחה לטיפול שוטף בחולה, הוא רכש בהם גיירות-ערך. לאחר-מכן מינה בית-המשפט המחוזי את עור-הדין גדעון מרגלית כאפוטרופוס ל"נעמי. היה עלינו לדאוג לכך שמכספי חס' כוונתיה שכלו אחות ופזיטרפיסטית ושי' תסופק לכללה לנערה. עד היום הוא לא

ביצע שם דבר מכל אלה", טוענים בני המשפחה.

שכבתי כמו מת. בשיחת טלפון שי' התקיימה בין מרגלית לשרה, אמר עור-הדין: "אני לא מעוניין לטפל בנעמי מדעי. רק עכשיו חזרתי מבית-חולים. אחרי שכבתי שם כמו מת."

שרה: "אז תגיש התפטרות, כי בינתיים אחותי סובלת". עור-הדין מרגלית: "את לא תגידי לי מה לעשות. אני אודיע למשטרה שאת מטרידה אותי".

טוען נתי: "קופת-חולים מעוניינת לגרום

לסחבת. כלל שהימים חולפים — העניין מתיישן. כעת, כשנאשנו, אנחנו מעוניינים לטפל בנעמי בעצמנו, ולא להעסיק אפוס-רופא."

תאונה. על הטענה שהוא חולה, הגיב ד"ר פראנק קלופטר: "אני בריא ושלם, ולא ברור לי למה החליטו להחליט אותי כטרם נהגה. עתה, פעלתי כפי שכל רופא אחר היה נוהג. היתה זאת תאונה שאי-אפשר היה למנוע את תוצאותיה."

טען פרקליטה של קופת-חולים: "לאחר טיפול ושיקום בבית-לונשטיין ברעננה, (המשך בעמוד 26)